

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010133
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1615010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného Z. U., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora a obžalovaného Z.G. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/38/2015 zo dňa 23.11.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2016 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného Z. U., nar. XX.XX.XXXX v C. a okresného prokurátora proti výroku o treste z a m i e t a j ú.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Z. U., nar. XX.XX.XXXX v C. proti výroku o vine z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/38/2015 zo dňa 23.11.2015 bol obžalovaný Z. U. uznaný vinným z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák na tom skutkovom základe, že

hoci nie je držiteľom zbrojného preukazu, presne nezisteného dňa si zadovážil a do 14.10 hod. dňa 09.08.2014 neoprávnene držal na nezistených miestach, ako aj v chate nachádzajúcej sa v záhradkárskej a chatovej oblasti pri obci Q., jednovýstrelovú podomácky vyrobenú zbraň kal. 22 F. Q. Q., českej výroby, ktoré veci mal pri sebe v čase zadržania jeho osoby, ktoré bolo realizované na základe príkazu sudcu Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/70/2011 zo dňa 12.09.2012 na dodanie obvineného do výkonu trestu odňatia slobody, pričom sa jedná o zakázanú zbraň kategórie A, na držanie ktorej zbrane a streliva sa vyžaduje povolenie v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive,

za čo mu bol uložený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. uložil súd obžalovanému trest prepadnutia veci, a to jednovýstrelová zbraň, kal. 22 F. Q. bez výrobného čísla a označenia skúšobnou značkou. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák., okresný súd vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste uloženom obžalovanému ako aj obžalovaný Z. U. vo všetkých jeho výrokoch.

Prokurátor v dôvodoch odvolania uviedol, že zastáva názor, že neboli u obžalovaného splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., svoje konanie však oľutoval až v rámci posledného slova, nebolo teda na mieste priznať mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. u obžalovaného teda neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, ale len priťažujúce podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol trestne stíhaný - § 37 písm. m/ Tr. zák.. Neboli zistené ani žiadne iné okolnosti odôvodňujúce použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Zastáva názor, že trest odňatia slobody minimálne na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby by pre obžalovaného nebol neprimerane prísny. Prokurátor záverom navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody minimálne na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere päť rokov a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný Z. U. v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že podáva odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku, napáda aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Uviedol ďalej, že má za to, že aj keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, nezakladalo to povinnosť súdu toto vyhlásenie prijať. Uviedol, že zbraň mu bola zaistená nezákonne, nebola s touto zbraňou spáchaná žiadne trestná činnosť, čím nechce ospravedlniť fakt, že mal bez oprávnenia zbraň v držbe.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že jeho odvolanie smeruje aj proti výroku o vine aj proti výroku o treste.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného uviedol, že sa plne pridržiava písomných dôvodov odvolania, ktoré si na výslovnú žiadosť odôvodnil sám obžalovaný. Navrhol, aby odvolaniu obžalovaného bolo vyhovené a odvolanie prokurátora bolo zamietnuté.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava uviedla, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomných dôvodov podaného odvolania ako aj tam uvedeného návrhu. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.), pričom v časti odvolania obžalovaného proti výroku o vine konštatoval dôvody na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., zároveň podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť ostatných napadnutých výrokov rozsudku obžalovaným a prokurátorom, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného Z.G. a prokurátora nie sú dôvodné, pričom odvolanie obžalovaného proti výroku o vine bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd umožnil urobiť obžalovanému Z. U. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a nasl. Obžalovaný bol poučený podľa § 257 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 257 ods. 5 Tr. por. a zároveň bol poučený o neodvolateľnosti priznania. Obžalovaný následne urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchania žalovaného skutku. Obžalovaný bol poučený podľa § 257 ods. 4 Tr. por., bolo vyžiadané stanovisko prítomného prokurátora. Súd následne postupoval v súlade s § 257 ods. 4 a ods. 5 Tr. por., obžalovanému položil otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal zhodne „áno“. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného a uznesením podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie o skutkových zisteniach sa nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Okresný súd teda pri prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku neporušil žiadne z ustanovení trestného poriadku, vrátane poučovacej povinnosti o neodvolateľnosti vyhlásenia a jeho nemožnosti napadnúť ho odvolaním v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., prijatím vyhlásenia obžalovaného nebránila ani žiadne iná skutočnosť obsiahnutá v spisovom materiáli, ktorá by zakladala pochybnosti o vine obžalovaného a potrebu vykonania dokazovania v tomto smere.

Odvolačný súd teda poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní napadnutého rozsudku akceptoval skutočnosť, že nebolo možné podať odvolanie v rozsahu vyhlásenia obžalovaného o nepopretí spáchania skutku a odvolačný súd obmedzený revíznym princípom, preskúmaval napadnutý výrok o treste a konanie mu predchádzajúce, pretože odvolanie obžalovaného a prokurátora bolo podané proti výroku o treste.

Odvolačný súd postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného proti výroku o vine zamietol, nakoľko toto smerovalo proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovanému proti výroku o treste a konkrétnym odvolacím námietkam prokurátora proti rovnakému výroku, odvolačný súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pri úvahe o druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. a z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., zohľadnil závažnosť činu pre spoločnosť, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy ako i okolnosti jeho spáchania. Svoje rozhodnutie a úvahy, ktoré ho viedli k uloženiu síce trestu nepodmienečného avšak aplikujúc ustanovenie o mimoriadnom znížení dolnej hranice upravenej trestnej sadzby podrobne a presvedčivo odôvodnil vysporiadajúc sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, ktoré súd má pri ukladaní trestu vyhodnotiť v zmysle Trestného zákona a jeho zásad pri ukladaní trestu. Možno v časti prisvedčiť odvolacej námietke prokurátora, ktorý napádal uplatnenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda, že obžalovaný neoľutoval spáchanie trestnej činnosti, čomu nasvedčuje aj jeho postoj v odvolací konaní, avšak neuplatnenie tejto poľahčujúcej okolnosti by nemalo žiaden vplyv na prevahu priťažujúcich okolností, ktorý by bol rovnako daný, nebolo teda potrebné s poukazom na ústavnú zásadu stability súdnych rozhodnutí, pre toto pochybenie meniť napadnutý rozsudok. Naopak, argumentácia obžalovaného, že s uvedenou zbraňou nebola spáchaná žiadne trestná činnosť je vo vzťahu k právnej kvalifikácii jeho konania irelevantná, navyše, pokiaľ by sa preukázalo, že obžalovaný túto zbraň aj použil, išlo by o ďalší trestný čin.

Okresný súd zároveň podrobne uviedol, akými úvahami sa spravoval, keď použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a oprel svoje rozhodnutie v tejto časti o okolnosti prípadu poukazujúc pritom aj na skutočnosť, že obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov uložený mu pre inú trestnú činnosť.

Aj krajský súd zastáva názor, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody hoci len na spodnej hranici upravenej sadzby by bolo neprimerane prísne a akcentovala by sa represívna stránka trestu bez zohľadnenia individualizácie ukladania trestu.

Správne okresný súd rozhodol, keď zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestnej činnosti v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Napokon okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., keď uloženie uvedeného trestu odňatia slobody kombinoval s uložením aj trestu prepadnutia veci, keďže obžalovaný mal uvedenú zbraň bez povolenia a jednalo sa o zakázanú zbraň.

Krajský súd obom odvolateľom pripomína, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personalita trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatel'mi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Pri ukladaní trestu osobu páchatel'a treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Záverom teda odvolací súd uzatvára, že vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste, odvolanie obžalovaného a prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.